

บันทึกการประชุม

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.

สถานที่บัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐

วันจันทร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๑๐ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการวิสามัญผู้ม้าประชุม คือ

๑. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง
๒. นายนิรัชร์ ปุณกันต์
๓. พลโท อําพัน ชูประทุม
๔. นายสมชาย แสงวงศ์
๕. นางสาวจินตนันท์ ชญาติร ศุภุมิตตร
๖. นายวินัย ดำรงค์คงคลกุล
๗. นายเข็มชัย ชุติวงศ์
๘. นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์
๙. นายธรรมนูญ เรืองดิษฐ์
๑๐. พลตรี วิระ ใจนาวาศ
๑๑. นายอธิคม อินทุภูติ
๑๒. นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม
โฆษณาจกคณะกรรมการวิสามัญ
รองโฆษณาจกคณะกรรมการวิสามัญ
กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
กรรมการวิสามัญ
กรรมการวิสามัญ
กรรมการวิสามัญ
กรรมการวิสามัญ
กรรมการวิสามัญ
เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

กรรมการวิสามัญผู้ลากการประชุม คือ

๑. นางกานุจnarัตน์ ลีวีโรจน์ (ลากการประชุม)
๒. พลเอก ยุวันนว สุริยกุล ณ อุยธยา (ลากการประชุม)
๓. นายสัก กอแสงเรือง (ลากการประชุม)
๔. นายกรรณภร ธนกรคควิน (ลากการประชุม)
๕. พลอากาศเอก ชัยพฤฒิ์ ดิษยศริน (ลากการประชุม)
๖. นายบุญชัย โขควัฒนา (ลากการประชุม)
๗. นายอุดม รัชอมฤต (ลากการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

สำนักงานศาลยุติธรรม

๑. นายไฟโรจน์ โปเล้ม
๒. นายณรงค์ ทับทิมไสย
๓. นายศุภกิจ แย้มประชา

ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

พ.ร.บ.
๒๕๖๐

๔. นางสาวกัญจนพร แสงเทศ

นิติกรชำนาญการพิเศษ

๕. นางสาวถาชุตา สุภาคำ

นิติกรปฏิบัติการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายวิชญ์พล ฉวีวรรณ

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

๒. นางสาวสุจิตา มีเรห์

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานอัยการสูงสุด

- นายอโยธัย คงงาม

อัยการจังหวัดประจำสำนักงาน

สำนักงานเลขานุการศาลผู้แทนราชฎร

สำนักกรรมการ ๒

- นางสาวประเพพร สัมเกลี้ยง

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

ผู้ติดตามสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. นางสาวสุภามาศ สิมาเจริญ

ผู้ติดตาม

๒. นายชานนทร์ บุญรัชกุล

นางสาวจินตนันท์ ชญาตร ศุภุมิต

๓. นางสาวดวงพร จุลตามระ

ผู้ช่วยดำเนินงาน

นางกัญจนารัตน์ ลีวีโรจน์

ผู้ติดตาม

ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการบริหารวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม กือ

- นายณัฐชัย เปรมประเสริฐ

นิติกรปฏิบัติการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการบริหารวิสามัญมาครบองค์ประชุมแล้ว ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการบริหารวิสามัญ ได้กล่าวเปิดการประชุมโดยดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการบริหารวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ตามที่ได้มอบหมายให้ฝ่ายผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ จัดทำหนังสือเพื่อขอทราบความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เนติบัญชิตยสภा และสภากนายความ นั้น บัดนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้รับทราบและส่งข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ สรุปได้ดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. โดยมีข้อสังเกต ๗ ประการ ดังนี้

๑) ประเด็นการดำเนินคดีกับกรรมการ ป.ป.ช. ในคดีจ้างใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจ้างใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามร่างมาตรา ๑๐ (๔) ไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว

๒) ประเด็นเกี่ยวกับอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรณีที่มีการกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำการผิดกฎหมายต่อหน้าที่ หรือจะไปปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจซัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายตามร่างมาตรา ๑๐ (๒) นั้น มีความหมายรวมถึงการกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอื่นด้วยหรือไม่

๓) ประเด็นเกี่ยวกับอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามร่างมาตรา ๑๐ (๓) กรณีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลอื่นที่มิใช่บุคคลตาม (๑) และ (๒) เป็นตัวการ ผู้ใช้ผู้สนับสนุนในการกระทำการผิดนั้น หากมีการแยกฟ้องคดีเฉพาะตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในฐานะเป็นผู้สนับสนุนการกระทำการผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อศาลอาญาอื่นโดยยังไม่ฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อศาลแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้หรือไม่

๔) ประเด็นเกี่ยวกับการยื่นฟ้องและการพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามร่างมาตรา ๓๖ หากเป็นกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย และจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว กรณีดังกล่าวจะต้องนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๙ มาใช้บังคับด้วยหรือไม่

๕) ประเด็น “คดีร้ายแรงผิดปกติ” ตามร่างมาตรา ๑๐ (๑) หมายความรวมถึง การยื่นร้องกรณีทรัพย์สินเพิ่มน้ำหนักเพิ่มขึ้นผิดปกติสืบเนื่องจากการเปลี่ยนเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือไม่

๖) ประเด็นนิยามคำว่า “ประธาน ป.ป.ช.” เห็นว่าไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ เนื่องจากเนื้อในร่างทั้งหมดไม่มีส่วนได้รับถึงประธาน ป.ป.ช.

๗) ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดองค์คณะผู้พิพากษาตามร่างมาตรา ๑๑ ที่กำหนดจำนวนองค์คณะผู้พิพากษาจำนวนเก้าคนเห็นว่าอาจซัดหรือเยิ่งต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญได้

๒. สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. โดยมีข้อสังเกตเสนอแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวมีถ้อยคำ เช่นเดียวกับ ร้อยตรี ร้อยโท ร้อยโท ร้อยตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้เสนอคำประยุตติ

๓. เนติบัณฑิตยสภา ได้รับทราบและแจ้งว่าได้ทำความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ในนามประธานศาลฎีกาไปแล้ว

๔. สำนักงานศาลยุติธรรม ได้รับทราบและแจ้งว่าได้เสนอความเห็นผ่านผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมที่เข้าร่วมประชุมซึ่งต่อคณะกรรมการธิการวิสามัญแล้ว

๕. สภาพนัยความ ได้รับทราบแล้วแต่ยังไม่ได้ส่งข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. มาเสนอต่อ คณะกรรมการธิการวิสามัญ
ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรองบันทึกการประชุม ดังนี้

- ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันจันทร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่มีการแก้ไข
- ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยมีการแก้ไข ดังนี้

(๑) หน้า ๑๙ มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มในส่วนของข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการวิสามัญ ๒ เรื่อง (คือ ๑) ลำดับการยื่นฟ้องของผู้มีอำนาจยื่นฟ้องคดี ควรกำหนดให้เป็นอัยการสูงสุดก่อน ในกรณี หาข้อบุคคลไม่ได้ จึงจะสามารถยื่นฟ้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ และ (๒) ในขั้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ควรนำข้อสังเกตของ คณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณา:r่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ไปประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) หน้า ๒๑ เพิ่มคำว่า “มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข”

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ดังนี้

๓.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. เรียงตามลำดับมาตราต่อไป สรุปได้ดังนี้

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๑ เป็นหลักการใหม่ ซึ่งได้บัญญัติเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๑ (๑) ถึง (๔) แต่มีการใช้ถ้อยคำแตกต่างกันเพียงคำว่า “การรับทรัพย์สินในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ” กับคำว่า “การรับทรัพย์สินในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

ประเด็นการพิจารณา

ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้กล่าวต่อ ที่ประชุมว่า คณะกรรมการพิจารณาศึกษา ล่วงหน้า ได้มีข้อสังเกตในมาตรา ๔๑ ใน ๒ ประการ คือ (๑) มาตราการตามมาตรา ๔๔ เรื่องการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์หรือการใช้มาตรการอื่นเพื่อทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ทรัพย์สินในการกระทำความผิดได้ออกต่อไป เป็นมาตรการที่สามารถใช้ในระหว่าง การพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้หรือไม่ หรือเป็นมาตรการภายหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว และ (๒) กระบวนการรับทรัพย์สินตามบทบัญญัติ มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๓ ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อาจมีกฎหมายอื่นได้บัญญัติ

รองรับไว้แล้ว เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้กล่าวเพิ่มเติม ต่อที่ประชุมว่า เพื่อให้ทราบถึงประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องมาตรการต่าง ๆ ใน การรับทรัพย์สินตาม มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๓ นั้น โดยหลักในทางปฏิบัติสามารถนำมาตรการการรับทรัพย์สินตาม กฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับได้อยู่แล้ว ซึ่งหากนำมาตรการการรับทรัพย์สินมา บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้อาจทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ ยกตัวอย่างเช่น หากเกิดกรณีศาลสั่งรับทรัพย์สินไปแล้วต่อมาได้มีบุคคลอื่นเป็นผู้กล่าวอ้างว่าทรัพย์สินที่ ยึดไปนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ไม่ได้เป็นความผิดอยู่ในตัวที่ได้มาหรือใช้ใน การกระทำความผิด ผู้ที่กล่าวอ้างดังกล่าวก็มีสิทธิที่จะร้องขอคืนทรัพย์สินดังกล่าวได้ เป็นต้น หากวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่องานที่และให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จึงไม่ควรนำคดี เกี่ยวกับการรับทรัพย์สินมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะจะเป็น ภาระต่อศาลมากขึ้น ประกอบกับหากเกิดกรณีผู้ที่กล่าวอ้างเรียกรับทรัพย์สินคืนแล้วองค์คณะในการ พิจารณาคดีเดิมสืบสุดไปแล้วกรณีนี้จะต้องดำเนินการอย่างไร หรือจะส่งกลับไปให้องค์คณะเดิม พิจารณาหรือตั้งองค์คณะผู้พิพากษาขึ้นใหม่มาพิจารณา เนื่องจากโดยหลักกระบวนการวิธีพิจารณาคดีอาญา ทั่วไปหรือวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมีความแตกต่างกับวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ดังนั้น จึงเสนอครรภ์เรื่องมาตรการเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินไปบัญญัติไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษกัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้สอบถาม ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการคุณธรรมว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ได้มีการบัญญัติเรื่องมาตรการการรับทรัพย์สิน ไว้หรือไม่

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ กรรมการธิการวิสามัญ ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ในชั้นการยกร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้สอบถามผู้แทนจากสำนักงานคุณธรรมว่า กรณีเรื่อง การรับทรัพย์สินนี้ได้รวมถึงการรับทรัพย์สินตามกฎหมายอื่นด้วยหรือไม่ ผลปรากฏว่าได้มีบัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๗/๖ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๓๑ และประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๓๓

ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๕ วรรคห้า บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิด รวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของ แผนกนั้น” พิจารณาแล้วเมื่อศาลเสนอกำหนดเรื่องเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินให้อยู่ในอำนาจศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วว่ามีศักยภาพเพียงพอในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ประกอบกับเมื่อสอบถามสำนักงานศาลยุติธรรมแล้วไม่ขัดข้อง จึงได้เสนอเรื่องการรับทรัพย์สินตามที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ในฐานะผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ก่อนการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลยุติธรรมได้ตั้งคณะกรรมการของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขึ้นมาเพื่อพิจารณา ก่อนเสนอเรื่องพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ต่อที่ประชุมประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งในบางประเด็นที่ประชุมประจำแผนก เห็นต่างกับคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ได้นำเรื่องดังกล่าวหารือในที่ประชุมประจำแผนก ก่อนเสนอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาร่วมกันต่อไป

กรณีเรื่องการรับทรัพย์สินดังกล่าวได้หารือร่วมกันแล้วกับคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญว่า เมื่อได้นำเรื่องดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะไม่นำไปบัญญัติ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ดังนั้น จึงไม่เกิดเรื่องความซ้ำซ้อนของกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ในส่วนของกฎหมาย ป.ป.ช. การรับ ทรัพย์สินเป็นกระบวนการที่อยู่ในขั้นก่อนฟ้องหรือไม่ ส่วนเหตุผลที่นำเรื่องการรับทรัพย์สินมาบัญญัติไว้ ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นโภคภัยที่จะต้องคำพิพากษาในการกระทำความผิดดังกล่าวจะครอบคลุมถึงทรัพย์สินใน การกระทำความผิดด้วย จึงเห็นควรนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทั้งนี้ หากที่ประชุมเห็นควรจะนำเรื่องการรับทรัพย์สินไปบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ก็ไม่ขัดข้อง ส่วนกรณีการพิจารณาคดี เกี่ยวกับการรับทรัพย์สินในทางปฏิบัติศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ ดำเนินการอยู่แล้ว อย่างเช่น กรณีการพิจารณาเกี่ยวกับคดีร้ายแรงผิดปกติจะมีการร้องขอคุ้มครองส่วนหรือ ร้องขอห้ามทรัพย์จะเป็นกระบวนการดำเนินงานของศาลเป็นปกติ

ต่อประเด็นดังกล่าว นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่า เรื่องการกำหนดมาตรฐานการรับทรัพย์สิน เมื่อพิจารณาเนื้อหาแล้วเป็น กฎหมายสาระบัญญัติเป็นเรื่องของโภคภัยที่ใช้กฎหมายวิธีบัญญัติ ซึ่งเรื่องการรับทรัพย์สินในการ ดำเนินคดีสาระสำคัญตามบทบัญญัติมาตราหนึ่งคือการรับทรัพย์สินในการดำเนินคดีตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม ส่วนเรื่องอื่น เช่น การร้องขอห้ามทรัพย์ เป็น

เรื่องเกี่ยวกับกระบวนการวิธีพิจารณา ประกอบกับตามประมวลกฎหมายอาญากำหนดรองรับไว้ไม่ใช่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญา โดยหลักการสำคัญของกฎหมายวิธีสบัญญัติคือการกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ให้ชัดเจนเท่านั้น เมื่อนำหลักการเกี่ยวกับการพิจารณาคดีสาขามากำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ จึงทำให้การกิจของศาลเพิ่มมากขึ้น เพราะต้องไปพิจารณาคดีสาขาที่เข้ามาแทรกระหว่างการพิจารณาคดีหลักจนส่งผลให้การพิจารณาคดีทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเป็นคดีหลักเกิดความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพได้ ดังนั้น จึงเห็นว่าเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติต่อศาลแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเสนอให้นำไปบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

นายธรรมนูญ เรืองดิษฐ์ กรรมการวิสามัญ ในฐานะผู้แทนสำนักงานจากคณะกรรมการป.ป.ช. กล่าวต่อที่ประชุมว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๒๓/๖ ได้บัญญัติหลักการเกี่ยวกับ เรื่องการติดตามและทวงคืนทรัพย์สิน และการริบทรัพย์สินตามมูลค่า ซึ่งหลักการดังกล่าวयังไม่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับอื่น จึงสามารถนำมาใช้ได้หมดหากคดีดังกล่าวยื่นต่อ ป.ป.ช. ก่อนส่งให้ศาลที่อยู่ในเขตอำนาจดีนั้น ๆ พิจารณาต่อไป

ภายหลังพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้นำมาบัญญัติไว้คดีทุจริตและประพฤติมิชอบก็ใช้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ แต่ในส่วนของศาลแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ต้องนำสำนวนการไต่สวนมูลฟ้องของป.ป.ช. ไปประกอบการพิจารณา ก็ต้องนำหลักการดังกล่าวมาใช้เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติหลักการการริบทรัพย์สินไว้แล้วก็ไม่จำเป็นต้องนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. แต่เมื่อมาตรา ๔๑ ได้กำหนดหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่ในกรณีไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม เช่นเดียวกับกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตหรือประพฤติมิชอบดังนั้น ขอหารือว่าหากนำหลักการไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม ไปบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ได้หรือไม่ เพราะหลักการดังกล่าวไม่ได้มีการบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช.

นางชื่นสุมน นิวาวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ประเด็นการนำหลักการกรณีไม่ว่าจำเลยจะมีคำขอหรือไม่ก็ตามนั้น ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ได้บัญญัติหลักการเหมือนกันโดยร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗๙ กำหนดไว้ว่า “เมื่อความประภูมจากการไต่สวนว่าผู้กล่าวหาหรือผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความได้ใช้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ อาจร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ได้...” และมาตรา ๑๗๙ กำหนดไว้ว่า “บรรดาทรัพย์สินเหล่านี้ให้ร้องขอให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น...” ซึ่งเป็นการ

กำหนดให้ ป.บ.ช. สามารถส่งเรื่องไปให้ศาลได้ได้บ้าง แต่มาตรา ๔๑ เป็นการกำหนดว่าเมื่อส่งเรื่องดังกล่าวมาศาลแล้วศาลสามารถรับทรัพย์สินอะไรได้บ้าง

ศาสตราจารย์พิเศษวัตรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้สอบถามผู้แทนจากสำนักงานศาลยุติธรรมว่า กรณีความข้าช้อนเรื่องการรับทรัพย์สินดังกล่าวที่ประชุมใหญ่ประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการในทางการเมืองทราบในประเด็นดังกล่าวหรือไม่

นายวินัย ดำรงค์มคงคลุ กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เมื่อหลักการเกี่ยวกับเรื่องการรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๑ ได้มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๗ ซึ่งใช้กับคดีทุจริตทั่วไป แต่มาตรานี้ใช้เฉพาะในคดีทุจริตของผู้ดำเนินการในทางการเมืองควรกำหนดไว้ เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงเห็นควรให้คงมาตรา ๔๑ ไว้ตามร่างเดิม

นายอธิคม อินทุภูต เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ในฐานะผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ไม่ขัดข้องหากจะนำหลักการเรื่องการรับทรัพย์สินไปบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับใด แต่ขอให้คงหลักการเรื่องการรับทรัพย์สินตามมูลค่าหรือรับทรัพย์สินได้โดยไม่ต้องมีคำขอไว้

ต่อประเด็นดังกล่าว **นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ** ได้กล่าวเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่า เรื่องการรับทรัพย์สินตามมูลค่าหรือรับทรัพย์สิน โดยหลักการเนื้อหาเป็นกฎหมายสาระบัญญัติ เมื่อนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. หากในอนาคตบริบทเกี่ยวกับเรื่องการรับทรัพย์สินเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้ต้องเสนอแก้ไขกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับได้ ซึ่งหากไม่มีการเสนอแก้ไขกฎหมายฉบับใดอาจทำให้เกิดความลักลั่นกันได้ ทั้งนี้ หากนำหลักการการรับทรัพย์สินได้ไม่ว่าโจทก์จะร้องขอหรือไม่ไปบัญญัติไว้เฉพาะกฎหมาย ป.บ.ช. หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมก็สามารถเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเพียงฉบับเดียวและไม่เกิดปัญหาเรื่องความลักลั่นในอนาคตได้

ศาสตราจารย์พิเศษวัตรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติหลักการรับทรัพย์สินในการดำเนินคดีได้ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. หากเสนอให้ตัดบทบัญญัติที่เกี่ยวกับหลักการเรื่องการรับทรัพย์สินในมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๓ ออก โดยนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.บ.ช. หลักการดังกล่าวที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วจะต้องดำเนินการอย่างไร ดังนั้น จึงเสนอเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายอนุรักษ์ สง่าอริย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ประเด็นดังกล่าวในฐานะกรรมการวิสามัญเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็น เพราะการกำหนดไว้ ดังกล่าวจะทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในอนาคตได้ เพราะโดยหลักในศาลแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้พิพากษาคนใดคนหนึ่งสามารถมีคำสั่งรับทรัพย์สินได้ โดยไม่ต้องกำหนดให้องค์คณะผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีสั่งรับทรัพย์สิน ซึ่งหากเกิดกรณีขอคืนทรัพย์สินไม่ต้องดำเนินการตั้ง องค์คณะผู้พิพากษาใหม่ได้ ประกอบกับเมื่อคดีหลักได้พิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้วองค์คณะผู้พิพากษาจะไม่มีอยู่ ดังนั้น เมื่อต้องพิจารณาคดีรองจะต้องดำเนินการตั้งองค์คณะผู้พิพากษาขึ้นใหม่ใช่หรือไม่

ศาสตราจารย์พิเศษวัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้ชักถามผู้แทน สำนักงานศาลยุติธรรมว่า กรณีคดีที่พิจารณาจบไปแล้วหากมีการขอคืนทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อองค์คณะผู้พิพากษาในการพิจารณาไม่มีอยู่ศาลดำเนินการอย่างไร

นายไพรเจน์ โปเล็ม ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีคดีที่พิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้วหากมีการขอคืนทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญาจะใช้ผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจำนวน ๓ คน เป็นองค์คณะในการพิจารณา ทั้งนี้ ผู้พิพากษาประจำแผนกมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการพิจารณาคดีระหว่างที่ยังไม่มีองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๕ คน และภายหลังที่คดีเสร็จสิ้นแล้ว

พลโท อําพัน ชูประทุม รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม ได้ตั้งข้อสังเกต ต่อที่ประชุมว่า กรณีการเปลี่ยนแปลงองค์คณะผู้พิพากษาในการพิจารณาคดีภัยหลังคดีเสร็จสิ้นไปแล้ว อาจทำให้เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาภายหลังได้ ดังนั้น หากกำหนดให้คำพิพากษานั้นถือเป็นที่สุดจะเปลี่ยนแปลงคำพิพากษามาได้ ใช่หรือไม่

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กระบวนการบังคับคดีจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่มีคำพิพากษาไปแล้วว่าคู่ความฝ่ายใดถูกหรือผิด เพราะฉะนั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาได้

ต่อประเด็นดังกล่าว นายอนุรักษ์ สง่าอริย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่า กระบวนการวิธีพิจารณาของคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปแล้ว เพราะกำหนดให้คดีดังกล่าวสามารถอุทธรณ์ได้ หากเกิดกรณีผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจำนวน ๓ คน ได้ตัดสินคดีได้คดีหนึ่งแล้ว ภัยหลังมีการยื่นอุทธรณ์ และในชั้nobn อุทธรณ์กำหนดให้ใช้องค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๕ คน ตามรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ การพิจารณาคดีภัยหลังจะกำหนดให้ใช้องค์คณะผู้พิพากษาอย่างไร

นายณรงค์ ทับทิมไสย ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ในชั้นการพิจารณาของคณะทำงานเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ของแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ สำนักงานศาลยุติธรรมได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า หากมีการขอคืนทรัพย์สินให้ถือว่าเป็นการบังคับคดี โดยนำไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๔ กำหนดให้คำพิพากษาหรือคำสั่งในชั้นบังคับคดีให้เป็นที่สุด

๗๙/๒๐

และหากมีคดีสาขาเข้ามาสู่ศาลกำหนดให้ผู้พิพากษาประจำแผนกทำหน้าที่พิจารณาคดีและทำคำพิพากษา ซึ่งคำพิพากษาของผู้พิพากษาประจำแผนกให้ถือเป็นที่สุด ทั้งนี้ รายละเอียดดังกล่าวให้นำไปกำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

ศาสตราจารย์พิเศษวัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เห็นควรให้คงมาตรา ๔๑ ไว้ตามร่างเดิม และนำประเด็นในกรณีที่มีการบังคับคดีหากมีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าว องค์คณะผู้พิพากษาในการพิจารณาคดีและทำคำพิพากษาหรือมีคำสั่งที่ได้ยื่นอุทธรณ์นั้นกำหนดให้มีองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๓ คน โดยการทำหนังสือกำหนดให้ไปออกข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาของรับไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้ นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ เสียงข้างน้อยจะขอสงวนความเห็นเป็นประการใดให้ทำบันทึกถ้อยคำขอสงวนความเห็นดังกล่าวมาเสนอต่อที่ประชุม

มติที่ประชุม

- ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้คงร่างมาตรา ๔๑ ไว้ ตามร่างเดิม โดยตั้งข้อสังเกตกรณีที่มีการบังคับคดีหากมีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าว องค์คณะผู้พิพากษาในการพิจารณาคดีและทำคำพิพากษาหรือมีคำสั่งที่ได้ยื่นอุทธรณ์นั้น เห็นควรกำหนดให้มีองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๓ คน โดยการทำหนังสือกำหนดให้ไปออกข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาของรับไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้ นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ จะขอสงวนความเห็นในส่วนเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๓ เป็นประการใด ให้ทำบันทึกถ้อยคำขอสงวนความเห็นดังกล่าวมาเสนอต่อที่ประชุม

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๒ เรื่องการทำหนังสือศาลสามารถรับทรัพย์สินได้บ้างเมื่อพบว่ากระทำการผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เรื่องดังกล่าวเป็นหลักการใหม่ที่ไม่เคยปรากฏในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ได้มีการบัญญัติไว้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๒ โดยมีถ้อยคำเหมือนกันทุกประการ ยกเว้นตอนต้นระบุว่าคำว่า “ในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ” กับคำว่า “การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้” ที่บัญญัติไว้ไม่เหมือนกัน

ประดิษฐ์การพิจารณา

ศาสตราจารย์พิเศษวัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า มาตรา ๔๒ เรื่องการทำหนังสือศาลสามารถรับทรัพย์สินได้บ้างนั้นในกฎหมาย ป.ป.ช. ได้มีการบัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้หรือไม่

นางชื่นสุมน นิวาระวงศ์ กรรมการวิสามัญ ในฐานะผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กล่าวให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีบัญญัติเรื่องการทำหนังสือศาลสามารถรับทรัพย์สินได้

นาย วุฒิ

บังไว้ในมาตรา ๑๒๓/๗ ซึ่งกฎหมาย ป.ป.ช. นำหลักการดังกล่าวมาบัญญัติไว้ก่อนพระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙

มติที่ประชุม

- ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้คงมาตรา ๔๖ ไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๓ เรื่องการกำหนดมูลค่าทรัพย์สินจากทรัพย์สินที่ศาลสั่งรับ กรณีดังกล่าวเป็น
หลักการใหม่ซึ่งมีการบัญญัติโดยใช้ถ้อยคำเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและ
ประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๓

ประเด็นการพิจารณา

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า
กรณีคำว่า “ศาล” ตามมาตรา ๔๓ มีความหมายเช่นเดียวกับนิยามคำว่า “ศาล” ตามร่าง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่บัญญัติให้หมายความรวมถึงผู้พิพากษาซึ่งจะมีองค์คณะ
ผู้พิพากษาจำนวน ๕ คน แต่เนื่องจากผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมได้ชี้แจงตามมาตรา ๔๑ ว่ากรณีมีคดี
สาขาเสนอเข้ามาสู่ศาลให้พิจารณาจะกำหนดให้ตั้งองค์คณะผู้พิพากษาขึ้นใหม่ โดยตั้งจากผู้พิพากษา
ประจำแผนกจำนวน ๓ คน ให้มีอำนาจพิจารณาคดีและทำคำพิพากษา โดยไปออกข้อกำหนดของ
ประธานศาลฎีการองรับ ดังนั้น องค์คณะผู้พิพากษาคำว่า “ศาล” ตามมาตรานี้ หมายถึงองค์คณะ
ผู้พิพากษาจำนวน ๓ คน หรือองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๕ คน

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ในฐานะผู้แทนสำนักงาน
ศาลยุติธรรม ได้กล่าวชี้แจงต่อที่ประชุมว่า คำสั่งรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๓ เป็นคำสั่ง
ที่อยู่ในคำพิพากษาของศาล เมื่อฟังว่าผู้ถูกกล่าวหารับผิดและต้องจำคุกแล้วคำสั่งยึดรัพย์สินก็จะ
ตามมาภายหลังในท้ายคำพิพากษาซึ่งจะต้องพิจารณาด้วยองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๕ คน

นายไพรожน์ โปเล้ม ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม ได้กล่าวต่อที่
ประชุมว่า เมื่อย้อนกลับไปพิจารณาบทนิยามคำว่า “ศาล” ตามมาตรา ๔ บัญญัติให้ “ศาล”
หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้พิพากษาที่มีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จากความหมายของบทนิยามดังกล่าวไม่ได้
บัญญัติกำหนดองค์คณะผู้พิพากษาไว้ว่าจำนวนเท่าใด และการกำหนดองค์คณะผู้พิพากษาไว้จำนวน
เท่าใดจะขึ้นอยู่ซึ่งระยะเวลาของการพิจารณาคดี ดังนั้น จึงไม่สามารถนำความหมายของบทนิยาม
ดังกล่าวมาตีความว่าหมายถึงองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๕ คน

นายเข็มชัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวอธิบายเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่า บทบัญญัติ
มาตรา ๔๓ เรื่องการกำหนดมูลค่าทรัพย์สินจากทรัพย์สินที่ศาลสั่งรับเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังมี
คำพิพากษา และศาลทำคำพิพากษาขึ้นใหม่ว่าทรัพย์สินที่จะรับมีอะไรบ้าง โดยส่วนใหญ่จะกำหนดให้

ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถตามทรัพย์สินเหล่านั้นมาได้ จึงมีที่มาว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ออกคำสั่งหรือประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า การกำหนดองค์คณะผู้พิพากษาได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติไว้ว่า “ให้มีแผนกดีอัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาโดยองค์คณะผู้พิพากษาประกอบด้วยพิพากษาในศาลฎีกาที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษา ศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาลฎีกาจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้า คน...” ดังนั้น เมื่อกำหนดให้องค์คณะผู้พิพากษาประจำแผนกดีอัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน ๓ คน เป็นองค์คณะไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้แล้ว

ศาสตราจารย์พิเศษวัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับการบังคับคดีเรื่องการรับทรัพย์สินไว้หรือไม่

นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีหลักการเกี่ยวกับการบังคับคดีได้มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติหลักการบังคับคดีไว้ในมาตรา ๕๕ กำหนดให้การบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙ คำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด โดยกำหนดให้ผู้พิพากษาประจำแผนกมีอำนาจออกหมายหรือคำสั่งได้ ๆ ไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ข้อ ๓๘ ข้อความว่า “การบังคับคดีอัญชาให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การบังคับในคดีแพ่งให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ให้ผู้พิพากษาประจำแผนกดีอัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจออกหมายหรือคำสั่งได้ ๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล”

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ กรรมการธิการวิสามัญ ในฐานะผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๕ วรรคท้า บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกดีอัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิด รวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน” ประกอบวรรคท้ายบัญญัติไว้ว่า “ให้นำมาตรานี้มาใช้บังคับแก่กรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๓๕ (๓) จงใจไม่ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแท้จริงทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นด้วยอนุโลม”

ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณา ๒ ประเด็น คือ ๑) รัฐธรรมนูญกำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาเรื่องคดีรับทรัพย์สินได้ และ ๒) หากจะตีความคำว่า “ศาล” หมายถึงผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่เป็นองค์คณะจำนวน ๙ คน ก็สามารถตีความได้ว่าหมายถึงองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๙ คน ไม่ใช่จำนวน ๓ คน

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า การกำหนด มูลค่าทรัพย์สินตามมาตรา ๔๓ เมื่อทรัพย์ที่สั่งให้อัยดไม่มีตัวอย่างแล้วกรณี้เป็นเรื่องของการบังคับคดี ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในการกำหนดองค์คณะผู้พิพากษาในศาลฎีกา

นายอนุรักษ์ สง่าอรีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๕ วรรคห้าและวรรคห้ายังเป็นกรณีร่วมผิดปกติ แต่ในที่นี้หารือกันในเรื่องการดำเนินคดีอาญา ประกอบกับข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ข้อ ๓๘ เป็นการกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับคดี และกฎหมายเดิมยังไม่มี เรื่องของการอุทธรณ์ แต่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เพิ่มหมวดว่าด้วยการอุทธรณ์ ขึ้นมาใหม่ การกำหนดให้ในการพิจารณาคดีสาขากำหนดให้มีองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๓ คน สามารถทำคำพิพากษาหรือคำสั่งได้ แต่ในชั้ออุทธรณ์กลับกำหนดให้เป็นองค์คณะผู้พิพากษาจำนวน ๙ คน ดังนั้น การกำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาดังกล่าวอาจทำให้ขัดกับรัฐธรรมนูญได้

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า มาตรา ๖๔ การกำหนดให้คำพิพากษาหรือคำสั่งในการบังคับคดีให้เป็นที่สุด เพื่อต้องการไม่ให้มีการตั้งองค์คณะผู้พิพากษาขึ้นใหม่ ประกอบกับ คดีที่ยื่นฟ้องภายหลังมีคำพิพากษาโดยส่วนใหญ่เป็นคดีในเรื่องเล็กน้อย จึงไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติ

นายอนุรักษ์ สง่าอรีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากต้องการให้คำพิพากษาหรือคำสั่งในการบังคับคดีให้เป็นที่สุด ควรนำมาบัญญัติไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้แทนการนำไปบัญญัติไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ให้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้

พลโท อำนวย ชูบรรทุน รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม ได้กล่าว ต่อที่ประชุมว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการบังคับและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดมีความสำคัญกว่า ทั้งนี้ อาจนำประเด็นดังกล่าวตั้งเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญได้

นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หลักการเรื่องกระบวนการเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินเป็นเรื่องสาระบัญญัติ เห็นควรนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. เพราะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการรับทรัพย์สินไว้ เพราะสามารถนำไปใช้บังคับได้ทุกcaso

นางชื่นสมน นิวาทวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. มีความสำคัญเท่ากัน เพราะต้องเชื่อมโยงกันจะขัดแย้งกันไม่ได้ เมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสนอมาพิจารณา ก่อน หากเห็นว่าแนวทางใดที่ศาลเห็นควรปฏิบัติก็นำมาบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หรือในบางกรณีเห็นควรให้ ป.ป.ช. นำไปปฏิบัติก็สามารถนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. ได้ เช่น โจทก์จะร้องขอหรือไม่ก็ตามไม่สามารถนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. ได้ แต่ควรนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นต้น

ต่อประเด็นดังกล่าว **นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ** ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีการรับทรัพย์สินให้ศาลมีผลให้ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม เสนอให้บัญญัติหลักการไว้เพียงเท่านี้ ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินให้นำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช.

พลโท อําพน ชูประทุม รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เห็นด้วยในหลักการว่าควรนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. ฉบับเดียวเพื่อป้องกันการตีความว่าในกรณีดังกล่าวต้องใช้องค์คณะผู้พิพากษาจำนวนเท่าใดในการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งในการบังคับคดี

นายวินัย ดำรงค์มงคล กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หลักการยึดทรัพย์สินตามมูลค่าเพิ่มต่าง ๆ นั้น เห็นว่าหากนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. ฉบับเดียว ศาลอาญา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ และศาลแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถนำไปปฏิบัติได้ แต่เนื่องจากได้นำหลักการดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยเหตุผลที่นำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อไม่ให้เกิดการตีความว่าศาลฎีกามีอำนาจเช่นเดียวกับศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบหรือไม่ อย่างไรก็ตาม เมื่อนำหลักการดังกล่าวไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เห็นควรนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วย หากไม่นำมาบัญญัติไว้อาจทำให้เกิดการตีความได้ว่าศาลฎีกามีอำนาจจัดทัพทรัพย์สินตามมูลค่าเพิ่มหรือไม่ หากมีอำนาจจัดเพราฯเหตุใดไม่บัญญัติไว้ประกอบกับหากไม่บัญญัติไว้อาจทำให้เกิดเป็นข้อต่อสู้ในศาลได้ ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดการตีความดังกล่าว เสนอให้คงไว้ตามร่างเดิม

ต่อประเด็นดังกล่าว นายณรงค์ ทับทิมไสย ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำองค์ซ่วย ผู้พิพากษาศาลฎีกา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากคณะกรรมการของสำนักงานศาลยุติธรรมได้พิจารณาประเด็นดังกล่าวครบถ้วนแล้ว โดยได้นำคดีหนึ่งที่มีข้อพิจารณาว่าศาลสามารถยึดทรัพย์สินตามมูลค่าได้หรือไม่ ซึ่งมีข้ออกเสียงกันว่า เมื่อมีบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะไปใช้กฎหมาย พ.ป.ช. มาใช้บังคับโดยอนุโลมไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้เฉพาะว่าหากไม่มีบัญญัติไว้ให้นำประมวลกฎหมายวิธิพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ เพื่อไม่ให้เกิดข้ออกเสียงดังกล่าว จึงเห็นควรให้นำมาบัญญัติไว้ และมีกรณีการรับทรัพย์สินโดยไม่มีคำขอหรือไม่ และยึดทรัพย์สินตามมูลค่าซึ่งเป็นหลักการอนุวัตรมาจากการหลักการของอนุสัญญาสหประชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ รวมถึงได้พิจารณากรณีคดีสาขายื่นฟ้องต่อศาลและร้องขอคืนทรัพย์สินควรใช้อองค์คณะผู้พิพากษาจำนวนเท่าใดเพื่อไม่ให้มีภาระงานต่อศาลมาก

นายสมชาย แสงวงศ์ กรรมการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีการติดตามทรัพย์สินที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดในต่างประเทศที่ไม่สามารถกระทำได้นั้น สามารถนำทรัพย์สินอื่นที่อยู่ในประเทศไทยได้หรือไม่ หากยังไม่มีร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ สามารถบัญญัติให้ครอบคลุมได้หรือไม่

นายณรงค์ ทับทิมไสย ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำองค์ซ่วย ผู้พิพากษาศาลฎีกา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า โดยหลักการสามารถกระทำได้ตามอนุสัญญาสหประชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ แต่ในทางปฏิบัติยังไม่มีกฎหมายกำหนดแนวทางครอบคลุม

นายธรรมนูญ เรืองดิษฐ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีบทบัญญัติ มาตรา ๔๓ ได้บัญญัติไว้ เช่นเดียวกับกฎหมายว่าด้วยวิธิพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ และมีคดีที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ใช้หลักการดังกล่าวทำคดีพิพากษากำหนดให้ทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถนำทรัพย์สินกลับมาได้ให้คิดมูลค่าเป็นเงินบาท แต่ในส่วนของการบังคับคดีขณะนี้กำลังหารือร่วมกันว่าจะนำทรัพย์สินที่อยู่ต่างประเทศกลับมาอย่างไร

นายเข็มชัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ศาลที่สั่งรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๓ ส่วนใหญ่จะพิพากษาให้รับทรัพย์สิน แต่ติดขัดเรื่องกระบวนการได้มาต้องดำเนินการอย่าง ซึ่งเรื่องดังกล่าวมีหลักการที่ต้องพิจารณา ๒ ประเด็น คือ ๑) ทรัพย์สินอยู่ในประเทศไทยได้และไทยได้เป็นภาคีอนุสัญญา กับประเทศไทยหรือไม่ และ ๒) ประเทศที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ได้มีกฎหมายภายในประเทศคุ้มครองให้สามารถนำทรัพย์สินเหล่านั้นกลับมาได้หรือไม่ ดังนั้น เห็นว่าการบัญญัติไว้มีความเหมาะสมสมแล้ว

มติที่ประชุม

- ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้คงมาตรา ๔๓ ไว้ ตามร่างเดิม

หมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้

ไม่มีการแก้ไข

ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

๗๙๒

มาตรา ๔๕

มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๕ เป็นหลักการเดิมที่ปรากฏอยู่แล้วตามมาตรา ๓๓ เพียงแต่แก้ไขเลขมาตราให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้ใช้ถ้อยคำเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ มาตรา ๓๔

ประเด็นการพิจารณา

นายเข็มชัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า โดยปกติการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินนั้นเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา เนื่องจากในบางคดีมีการยื่นฟ้องคดีอาญาแต่โดยเนื้อหาเป็นคดีแพ่ง เมื่อศาลพิพากษายกฟ้องคดีอาญาความผิดทางแพ่งก็จะถูกยกฟ้องไปด้วยทั้งคดี จึงได้แยกคดีแพ่งออกจากทำให้การนำสืบพยานหลักฐานดังกล่าวสามารถดำเนินการได้สะดวกขึ้น ทั้งนี้ เมื่อมาตรา ๔๕ กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญามาใช้ การกำหนดไว้ดังกล่าวอาจทำให้ขัดกันได้ เพราะการดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีแพ่ง

นายวินัย ธรรมคงคลกุล กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินอัยการสูงสุดจะเป็นผู้ดำเนินการ โดยการดำเนินการในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวนำสืบพยานหลักฐานก่อนถึงที่มาในทรัพย์สินว่าตนได้มาหรือครอบครองอยู่ได้มาโดยชอบจากการประกอบสัมมาอาชีพ และอัยการสูงสุดจะนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนแก้ ซึ่งระบบการพิจารณาจะเป็นคดีแพ่ง เนื่องจากใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาประกอบการพิจารณาเพียงแต่ชื่อศาลเป็นศาลแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทำให้มองว่าเป็นคดีอาญาแต่โดยเนื้อหาเรื่องการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินแล้วเป็นคดีแพ่ง

นายอธิคม อินทุภูมิ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ความในมาตรา ๔๕ ข้อความว่า “ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา” เป็นการระบุชื่อหมวดเท่านั้น

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๓ ใช้ถ้อยคำเดียวกันเพียงแต่ไม่ใส่ชื่อหมวดไว้

ศาสตราจารย์พิเศษวัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ต่อที่ประชุมว่า กรณีการใช้คำว่า “ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา” ตามมาตรา ๔๕ เป็นรูปแบบการร่างกฎหมายที่ต้องระบุชื่อหมวดไว้ด้วย

นายเข็มชัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินมีกฎหมายฉบับใดระบุไว้ชัดเจนหรือไม่ว่ากรณีคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีแพ่ง ทั้งนี้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดบทบัญญัติไว้ชัดเจนหรือไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง

นางชื่นสุมน นิวัติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ในฐานะผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุณภาพฯ ได้กล่าวชี้แจงต่อที่ประชุมว่า กรณีรูปแบบการร่างกฎหมายการอ้างชื่อหมวดมีรูปแบบ ๒ รูปแบบ คือ ๑) รูปแบบที่อ้างชื่อหมวด และ ๒) รูปแบบที่ไม่อ้างชื่อหมวด เมื่อรูปแบบการอ้างชื่อหมวด ดังกล่าวได้ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงเสนอกำหนดให้ใช้รูปแบบเดียวกัน ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าควรกำหนดโดยใส่ชื่อหมวดด้วย ประกอบกับ กรณีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนหรือไม่ว่าเป็นคดีแพ่งนั้น เมื่อตรวจสอบบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการฟอกเงินกำหนดไว้ในหมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยมาตรา ๕๑ ได้กำหนดให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแพ่นดินได้ ประกอบกับท้ายหมวด มาตรา ๕๙ กำหนดว่าการดำเนินการของศาลตามหมวดนี้ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วก็ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นคดีแพ่งแต่อย่างใด

นายวินัย ดำรงค์มงคลกุล กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า การกำหนดให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมได้บัญญัติไว้ในกฎหมายป.ป.ช. และเสนอให้ตัดชื่อหมวดคำว่า "...ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ คดีที่กำหนดให้สอดคล้องกับกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม" ออกเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายเดิม ประกอบกับ มาตรา ๕๕ ในการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแพ่นดินเพราže เหตุร้ายผิดปกติ ข้อยกเว้นในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา นอกจากมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๒ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ เสนอให้เพิ่มมาตรา ๒๓ ด้วยได้หรือไม่ เพราะผู้ที่ยื่นฟ้องคืออัยการสูงสุดและคณะกรรมการป.ป.ช. ยังไม่ได้กำหนดให้ผู้ใดยื่นฟ้องก่อน และเรื่องการแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ของอัยการสูงสุดอันเป็นอำนาจการพิจารณาของป.ป.ช. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้บัญญัติไว้เหมือนกฎหมายเดิม ดังนั้น จึงเสนอตั้งข้อสังเกตกรณีเมื่อพิจารณาถึงมาตรา ๒๓ และมาตรา ๔๔ ให้คำนึงถึงลำดับของผู้มีอำนาจยื่นฟ้องคดีและเรื่องของการแจ้งเรื่องข้อไม่สมบูรณ์ด้วย

ศาสตราจารย์พิเศษวัตรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เสนอให้ตัดออกคำว่า "การดำเนินคดีอาญา" ออก โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากการใช้กฎหมายอยู่คุณและบริบทกัน ประกอบกับเพื่อไม่ให้เข้าใจว่าการรับทรัพย์สินเป็นคดีอาญาหรือคดีแพ่ง

นายสมชาย แสงวงศ์ โฆษณากรกรรมการวิสามัญ ได้สอบถามต่อที่ประชุมว่า ๒ ประการ คือ ๑) เพราže เหตุใดจึงตัดคำว่า "หรือมีทรัพย์เพิ่มขึ้นปกติ" ตามกฎหมายเดิมออก และ ๒) กรณีการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแพ่นดินตามร่างพระราชบัญญัติมีคดีพิจารณากรณีร้ายผิดปกติทุจริตต่อหน้าที่ หรือจะใจปฏิเสธหน้าที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ เป็นต้น ในความผิดดังกล่าวไม่ได้มีเฉพาะกรณีเรื่องทรัพย์สินเพียงเดียว ยกตัวอย่างเช่น บางคดีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ร้ายผิดปกติ แต่มีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยบุคคลดังกล่าวเป็นตัวแทนของผู้กระทำความผิดที่แท้จริงอีกชั้นหนึ่ง กรณีดังกล่าวจะต้องไปดำเนินการยึดทรัพย์สินบุคคลได้ เพราะไม่สามารถยึดทรัพย์สินได้เนื่องจากได้มีการจำหน่ายถ่ายโอนไป

๗๗

แล้ว ในที่นี้จะขอกรณีข้อเท็จจริงมีสมาชิกสภा�ผู้แทนราษฎรรายหนึ่งได้มารอเช็คชื่อประชุมทุกวัน ผลปรากฏว่าสมาชิกสภा�ผู้แทนราษฎรรายนั้นเป็นคนขับรถให้อีกบุคคลหนึ่ง โดยเงินเดือนที่ได้รับให้บุคคลที่ขับรถให้ กรณีดังกล่าวสามารถนำตัวบุคคลดังกล่าวมารับผิดและรับทรัพย์สินที่ได้เป็นได้หรือไม่

นายเข็มซัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ร้ายผิดปกติแต่มีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องการรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๓ ไม่ใช่กรณีร้ายผิดปกติตามมาตรา ๔๕ ซึ่งหากพบว่ามีการกระทำความผิดที่ชัดเจนและมีจำนวนเงินที่ได้ประโยชน์มาเป็นตัวเลขแน่นอน แต่ปรากฏว่าไม่มีทรัพย์สินดังกล่าวหรือตามหาทรัพย์สินที่จะรับไม่ได้ ศาลจึงตีราคา มูลค่าทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่มีอยู่และศาลสามารถบังคับคดีกับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่มีอยู่นั้น

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า บทบัญญัติในมาตรา ๘ วรรคท้าย กำหนดไว้ว่า “นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนการพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ” นั้น เสนอให้ใช้อย่างคำตามกฎหมายเดิมโดยนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับดีอ่อนโยนและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับดีร้ายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น กรณีความในมาตราดังกล่าวสามารถระบุไว้ชัดเจนได้หรือไม่ว่าเป็นคดีอาญาหรือคดีแพ่ง

นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากเกิดกรณีเกิดการทุจริตเกิดขึ้นแล้วศาลสั่งให้รับทรัพย์สินแต่ปรากฏว่าไม่มีทรัพย์สินให้รับ หากผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวไม่ถูกดำเนินคดีอาญาด้วยก็ไม่สามารถยึดทรัพย์สินจากผู้กระทำความผิดที่แท้จริงได้ ส่วนกรณีเสนอแก้ไขมาตรา ๘ เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นคดีอาญาหรือคดีแพ่งนั้น เมื่อพิจารณาด้วยที่สามารถสืบได้ว่าให้สามารถนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๕ กำหนดให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับโดยนิ่มลงได้ รวมทั้งหากบัญญัติไว้เหมือนกฎหมายเดิมอาจทำให้กรณีร้ายผิดปกตินำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับไม่ได้ เพราะกำหนดให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้

นางชื่นสุมน นิวาระวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ในส่วนที่เป็นปัญหาหากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีกำหนดไว้ โดยหลักกระบวนการพิจารณาของศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาอยู่แล้ว ซึ่งหากในอนาคตต้องดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติม การเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาสามารถดำเนินการได้รวดเร็วกว่า ดังนั้น จึงเสนอให้คงมาตรา ๘ ไว้ตามร่างเดิม

นายไพรเจน์ โปเลม ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ประเด็นคนขับรถมาเป็นสมาชิกสภาพัฒนราษฎรและรับเงินเดือนให้บุคคลที่ขับรถให้นั่งกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาข้อเท็จจริง หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้กระทำผิดจริงก็จะต้องฟ้องในฐานะผู้สนับสนุนและตัวการร่วมด้วย

ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ประเด็นดังกล่าวได้มีข้อสังเกตจากคณะกรรมการ พ.ป.ช. กรณีที่ยังไม่มีการยื่นฟ้องนักการเมืองฟ้องตัวการเพียงอย่างเดียว และคดีนี้อยู่ในอำนาจศาลแผนกคดีอาญาของผู้ดำเนินคดีแทนทั้งทางการเมืองหรือไม่ ข้อสังเกตดังกล่าวมอบหมายให้ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมไปพิจารณา ก่อนนำมาหารือร่วมกันอีกชั้นหนึ่ง ประกอบกับขอสอบถามผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมว่า มาตรา ๔๔ ได้บัญญัติไว้เพื่อเดียวกับมาตรา ๓๔ ของพระราชบัญญัติวิธิพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีข้อยกเว้นในการดำเนินคดีอาญา มีข้อยกเว้นมากกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔ ตามมาตรา ๒๔ เกี่ยวกับการฟ้องความผิดหลายกรรม ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วไม่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธิพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙

นายศุภกิจ แย้มประชา ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธานศาลฎีกา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กฎหมายว่าด้วยวิธิพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบไม่ได้บัญญัติเรื่องการฟ้องความผิดหลายกรรมไว้ เนื่องจากได้นำไปบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙

ต่อประเด็นดังกล่าว ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้สอบถามเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติวิธิพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๔ ที่ไม่นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ มาบังคับใช้ เนื่องจากเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ ซึ่งมาตรา ๔๔ ไม่ได้กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกรณีการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร้ายผิดปกติ

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวชี้แจงต่อที่ประชุมว่า เหตุที่ไม่นำบทบัญญัติมาตรา ๓๐ เรื่องการพิจารณาลับหลังจำเลยมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ นั้น เป็นเจตนากรณ์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญโดยให้เหตุผลว่าการพิจารณาลับหลังมีความแตกต่างจากกฎหมายว่าด้วยวิธิพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

มติที่ประชุม

- ที่ประชุมมีมติเห็นควรแก้ไขมาตรา ๔๔ โดยตัดคำว่า “การดำเนินคดีอาญา” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธิพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินคดีแทนทั้งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๓ กรณีที่ไม่ได้ระบุข้อหมวด ๒ “การดำเนินคดีอาญา” ไว้ และให้นำความเห็นของ นายวินัย ธรรมคงคลกุล กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ประเด็นกรณีเมื่อพิจารณาถึงมาตรา ๒๓ และมาตรา ๔๔ ให้คำนึงถึงลำดับของผู้มีอำนาจยื่นฟ้องคดีและเรื่องของการแจ้ง

เรื่องข้อไม่สมบูรณ์ไปตั้งเป็นข้อสังเกตท้ายรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ โดยที่ประชุมเห็นควรแก้ไขมาตรา ๔๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๕ ในการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร้ายผิดปกติ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ ผลกระทบด้านกฎหมาย เว้นแต่มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๗ วรรคสาม และวรคสี่ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๕ เป็นการเพิ่มรายละเอียดในคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน โดยใช้ถ้อยคำเช่นเดียวกับมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๖ เป็นหลักการเดิมที่ปรากฏอยู่แล้วตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยใช้ถ้อยคำเหมือนกันทุกประการ ต่างกันแต่เพียงมาตรา ๓๕ ระบุมาตราที่ให้อำนาจประธานศาลฎีกาออกข้อกำหนดไว้ด้วย

มาตรา ๔๗

มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๗ เป็นหลักการเดิมที่ปรากฏอยู่แล้วตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยใช้ถ้อยคำเหมือนเดิมทุกประการ

ประเด็นการพิจารณา

นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการพิจารณาศึกษาฯ ล่วงหน้า ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ควรแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๗ วรรคสาม ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๗ วรรคท้าย ของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๔๙ ความว่า “ในกรณีผู้ที่กล่าวอ้างโดยไม่ได้รับการอนุญาตให้เป็นพยานหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลมีอำนาจถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามที่เห็นว่าเป็นธรรม” โดยตัดเรื่องของ “คนวิกฤต” ออก

ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เหตุผลของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาฯ ล่วงหน้า เพื่อต้องการไม่ให้จำกัดเฉพาะคนวิกฤตเท่านั้น แต่ให้ครอบคลุมถึงบุคคลที่ไม่มีความสามารถพิสูจน์โดยด้วย ทั้งนี้ หากใช้ถ้อยคำแตกต่างจากพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๓๗ วรรคสาม เรื่องในกรณีผู้ที่กล่าวอ้างโดยไม่ได้รับการอนุญาตให้เป็นพยานหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลมีอำนาจถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามที่เห็นว่าเป็นธรรมจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากคณะกรรมการวิสามัญเห็นชอบบัญญัติให้สอดคล้องกับหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เสนอให้แก้ไขมาตรา ๔๗ วรรคสาม ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๗ วรรคสาม เพื่อให้เกิดความครอบคลุม

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า มาตรา ๔๗ วรรคสาม สามารถพิจารณาได้ ๒ กรณี คือ ๑) คนวิกลจริต และ ๒) ทายาทหรือผู้จัดการมรดก เมื่อพิจารณาตัวบท ถือว่าครอบคลุมแล้ว ทั้งนี้ ขอสอบถามสำนักงานศาลยุติธรรมว่าหากคงไว้ตามร่างเติมที่ผ่านมา กรณีดังกล่าวมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่

นายวินัย ดำรงค์มงคลกุล กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังนั้น จึงเสนอแก้ไขมาตรา ๔๗ วรรคสาม ให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๗ วรรคท้าย ของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า มีประเด็น การใช้ถ้อยคำแตกต่างกันระหว่างคำว่า “คดีร้ายผิดปกติ” และคำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” ควรใช้ถ้อยคำใด

ต่อประเด็นการใช้ถ้อยคำดังกล่าว นายธรรมนูญ เรืองดิษฐ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าว ต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้คำว่า “คดีร้ายผิดปกติ” และคำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” มาเข่นเดียวกัน

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เหตุผล ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญตัดคำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” ออก เนื่องจากถ้อยคำดังกล่าว มีความหมายรวมอยู่ในคำว่า “ร้ายผิดปกติ” แล้ว

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวอธิบายเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่า คำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน หรือหนี้สินที่ผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่รัฐมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่มีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ

ส่วนคำว่า “ร้ายผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือการมีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติหรือการได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องจาก การปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

มติที่ประชุม

- ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้แก้ไขมาตรา ๔๗ วรรคสาม ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๗ วรรคสาม เรื่องในกรณีผู้ที่กล่าวอ้าง โถเย้งเป็นทายาทหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าว และพิจารณาพิพากษาตามที่เห็นว่าเป็นธรรม โดยที่ประชุมเห็นควรแก้ไขมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

๗๗

“ในกรณีที่ผู้ดูแลสถานศึกษาเป็นคนสิ่งแวดล้อมอยู่ในสภาพห้ามออกจากบ้านต่อมาตั้งแต่ หรือผู้ที่กล่าวอ้างตัวเป็นพยาบาลหรือผู้จัดการมรดกให้ศาลมานี้ถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามที่เห็นว่าเป็นมาตรการชั่วคราว”

หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๘ เทียบเคียงถ้อยคำจากรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๔ (๑) ในส่วนที่ว่า “ผู้ใดมีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง” และมาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่า “หากประธานรัฐสภาเห็นว่ามีเหตุสมควรสงสัยว่ามีการกระทำการที่ถูกกล่าวหาให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องไปยังประธานศาลฎีก้าเพื่อตั้งคณะกรรมการศึกษาประเด็นตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ กำหนดให้มีองค์คณะผู้ต่อสวนอิสระไปตั้งอีกครั้งหนึ่ง แต่บทบัญญัตามาตราหนึ่งกำหนดให้ประธานศาลฎีก้าตั้งองค์คณะผู้ต่อสวนอิสระได้โดย

ประเด็นการพิจารณา

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า มาตรา ๔๘ เป็นแนวคิดของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องการเปลี่ยนแปลงไปจากระบบเดิมที่กำหนดให้องค์คณะผู้ต่อสวนอิสระตั้งจากที่ประชุมใหญ่ประธานศาลฎีก้า มา เพื่อต้องการนำมาระบบที่กำหนดให้ประธานศาลฎีก้าพิจารณาตั้งคณะผู้ต่อสวนอิสระเพื่อดำเนินการต่อสวนข้อเท็จจริงและทำความเห็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาได้โดย ทั้งนี้ มาตราดังกล่าวเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

มติที่ประชุม

- ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้คงมาตรา ๔๘ ไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

- มาตรา ๔๙ ถ้อยคำส่วนหนึ่งมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ตอนท้ายที่บัญญัติว่า “ผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นที่ประจำษ” เป็นหลักการที่เคยมีอยู่แล้วตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติว่า “ให้แต่งตั้งบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน เป็นกรรมการต่อสวน” และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติว่า “คณะกรรมการต่อสวนอิสระให้แต่งตั้งจากข้าราชการครุภาระดับไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ อย่างน้อยหนึ่งคน และข้าราชการครุภาระดับไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ อย่างน้อยหนึ่งคน และที่เหลือพิจารณาแต่ตั้ง

ตามความเหมาะสมแก่คดีจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีในวันแต่งตั้งและต้องมีคุณสมบัติอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้..." แต่อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างระหว่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗ นี้ในเรื่องจำนวนคดีผู้ตีส่วนอิสระ กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ตุลาการมาเป็นผู้ตีส่วนอิสระได้

ประเด็นการพิจารณา

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า มาตรา ๔๙ แตกต่างจากหลักการเดิมที่กำหนดให้มีผู้พิพากษาร่วมอยู่ในคณะกรรมการตีส่วนอิสระด้วย แต่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้มีผู้พิพากษาเป็นองค์คดีตีส่วนอิสระ เนื่องจากที่ประชุมแผนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมืองพิจารณาแล้วเห็นว่า ในเมื่อผู้พิพากษาประจำแผนกเป็นผู้ตัดสินคดี ควรกำหนดให้ผู้แทนองค์กรอื่นทำหน้าที่ในการตีส่วน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันข้อครหาประเด็นเรื่องตีส่วนเองและตัดสินคดีเอง

นายอนุรักษ์ ส่งอารีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เรื่องคดีผู้ตีส่วนอิสระมีที่มาจากกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ทำหน้าที่ในการตีส่วนต้องการกำหนดให้ศาลเป็นฝ่ายเริ่มกระบวนการพิจารณาซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยเห็นว่าคดีผู้ตีส่วนอิสระไม่ควรห้ามผู้พิพากษามาเป็นองค์คดีในการตีส่วน ซึ่งกระบวนการพิจารณาการตีส่วนอิสระควรมีบุคคลที่รู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวครอบคลุมทั้งหมดอยู่ในระดับหนึ่งเป็นองค์คดีผู้ตีส่วนอิสระด้วย และที่ผ่านมาคดีผู้ตีส่วนอิสระไม่เคยถูกโต้แย้งเรื่องความไม่ชอบธรรมในกระบวนการพิจารณา ประกอบกับ การสรหารบุคคลที่มาทำหน้าที่ผู้ตีส่วนอิสระมีขั้นตอนกระบวนการที่ยุ่งยาก

นายสมชาย แสงการ โฆษณากรคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ขอเสนอข้อพิจารณากรณีคดีผู้ตีส่วนอิสระที่ประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง ๒ ประเด็น คือ ๑) การสรหารผู้ตีส่วนอิสระจากผู้บริหารระดับสูงจากบุคคลที่รับราชการหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีตามมาตรา ๕๐ (๒) อาจจะสรหารได้ยาก ซึ่งหากกำหนดให้ผู้พิพากษาประจำแผนกทำหน้าที่เป็นผู้ตีส่วนอิสระได้ก็จะทำให้การสรหารได้มากขึ้นประกอบกับที่ผ่านมาในทางปฏิบัติไม่มีข้อครหาแต่อย่างใด ซึ่งอาจเทียบเคียงคดีกรรมการสรหารของป.ป.ช. นอกจากตำแหน่ง ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีอัยการไม่น้อยกว่าห้าปีและยังกำหนดให้ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าห้าปี ตุลาการศาลชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง เป็นต้น สามารถนำมาระบุคดีเป็นคุณสมบัติของคดีผู้ตีส่วนอิสระได้และไม่ขัดรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

นายอธิคม อินทุภูติ เลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีการตั้งผู้ใต้ส่วนอิสรภาพได้มีประเด็นอภิปรายในชั้นสภาพผู้แทนราชภาระที่ ๑ ขั้นรับหลักการ ในการเสนอพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเห็นว่าหากกำหนดให้ผู้พิพากษาเข้าไปพิจารณาตั้งแต่ชั้นใต้ส่วนจะทำให้เป็นการซงเอยกินเอง จึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตกลงไปในขณะนั้น ประกอบกับเห็นว่ากระบวนการเกี่ยวกับการสอบสวนอัยการมีความชำนาญมากกว่า จึงเห็นควรกำหนดให้อัยการเป็นผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ ส่วนผู้พิพากษาทำหน้าที่ตัดสินคดีเพียงอย่างเดียว

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขาธุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาฯ ล่วงหน้า ได้ตั้งข้อสังเกตและเสนอไปยังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ผู้ใต้ส่วนอิสรภาพมีคุณสมบัติเทียบเท่า ป.ป.ช. โดยกำหนดให้มีผู้พิพากษาร่วมอยู่ด้วย แต่ยังมีประเด็นปัญหาว่าหลักการเดิมให้ใช้คำว่า “ผู้ใต้ส่วน” ตามกฎหมาย ป.ป.ช. เนื่องจาก ป.ป.ช. ไม่ได้พิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงยอมรับให้ผู้พิพากษาเป็น ผู้ใต้ส่วนอิสรภาพได้ ประกอบกับหลักการใหม่ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีผู้ใต้ส่วนอิสรภาพเห็นว่าไม่มีมูลให้ถือว่าคดีถึงที่สุด ส่วนกรณีเกรงเกิดข้อครหาของคนอื่นเช่นเดียวกันจะไม่เกิดขึ้น เพราะเป็นการดำเนินคดีกับ ป.ป.ช. ไม่ใช่นักการเมือง ดังนั้น ขอเสนอให้นำถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๒ (๑) มาปรับไว้ในมาตรา ๕๐ เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติผู้ใต้ส่วนอิสรภาพโดยกำหนดให้มีตำแหน่งผู้พิพากษาด้วย

ต่อประเด็นที่เสนอตั้งกล่าว นายวินัย ดำรงค์มงคลกุล กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เห็นด้วยในหลักการเนื่องจากผู้ใต้ส่วนอิสรภาพดำเนินคดีกับ ป.ป.ช. กรณีถูกกล่าวว่าทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น จึงไม่น่าเกิดข้อครหาเกี่ยวกับการดำเนินคดีหรือคัดค้านการพิจารณาของคณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพได้

ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาฯ ล่วงหน้า ศาสตราจารย์พิเศษ พรเพชร วิชิตชลชัย ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ได้ตั้งข้อสังเกตว่าจำนวนบุคคลในคณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพกำหนดจำนวนไว้ไม่น้อยกว่า ๗ คน เพราะเหตุใดไม่กำหนดตัวเลขขึ้นสูงไว้

นายสมชาย แสวงการ โฆษณากรกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เสนอให้นำบทบัญญัตามาตรา ๒๓๒ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ (๑) คุณสมบัติของผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ เพราบทบัญญัติดังกล่าวจากกระบวนการกำหนดให้มีตำแหน่งผู้พิพากษายังมีตำแหน่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยซึ่งจะทำให้สรุหานบุคคลมาทำหน้าที่ผู้ใต้ส่วนอิสรภาพได้

ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ที่ประชุมมีความเห็นเป็น ๒ แนวทาง คือ ๑) เห็นควรกำหนดให้ใช้คุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๒ (๑) ซึ่งจะรวมถึงผู้พิพากษาด้วย และ ๒) จำนวนบุคคลผู้ใต้ส่วนอิสรامีจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน แต่ไม่ได้ว่ามีได้ไม่เกินเท่าใด จากการเห็นดังกล่าวผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อคิดเห็นเป็นประการได้

นางชื่นสุวน พิวาวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ตามร่างเดิมที่ศาลได้เสนอมาไม่ได้กำหนดให้ผู้พิพากษาเป็นผู้ใต้ส่วนอิสรามีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดข้อครหาเกี่ยวกับการพิจารณาคดี ทั้งนี้ หากต้องการกำหนดให้มีผู้พิพากษาเป็นคณะผู้ใต้ส่วนอิสรามีสามารถดำเนินการได้

นายสมชาย แสวงการ โฆษณากรคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากกำหนดคุณสมบัติให้ผู้พิพากษาเป็นผู้ใต้ส่วนอิสรามาตรา ๕๐ (๑) ขอเสนอให้ปรับองค์ประกอบคณะผู้ใต้ส่วนอิสรามาตรา ๔๙ ให้สอดคล้องกัน โดยกำหนดคณะผู้ใต้ส่วนอิสระไว้ไม่น้อยกว่า ๘ คน

นายอนุรักษ์ ส่างอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๗ กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ๕ คน

ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีองค์คณะผู้ใต้ส่วนอิสรามีจำนวนเท่าใดนั้นบทบัญญัตามาตรา ๔๙ กำหนดให้เป็นอำนาจของประธานศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาตั้งคณะผู้ใต้ส่วนอิสระ ทั้งนี้ อาจไม่ต้องกำหนดเพดานขั้นสูงของผู้ใต้ส่วนอิสระไว้

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เห็นควรตั้งคณะผู้ใต้ส่วนอิสระจำนวน ๕ คน แต่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นควรตั้งจำนวน ๗ คน

มติที่ประชุม

- ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้คงมาตรา ๔๙ ไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๕๐

มีการแก้ไข

- มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการนำคุณสมบัติของกรรมการไปต่อบนตามมาตรา ๓๙ มาปรับปรุงใหม่ โดยเพิ่บเคียงจากคุณสมบัติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๒ (๑) ถึง (๗)

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมการวิสามัญได้หารือร่วมกันแล้วเห็นครกกำหนดคุณสมบัติของผู้ใต้ส่วนอิสรภาพมาตรา ๕๐ (๑) ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ (๑) เป็นดังนี้ “(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่า อธิบดีผู้พิพากษา อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญหัวหน้าศาลทหารกลาง หรืออธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี”

นายอนุรักษ์ สถาอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากกำหนดคุณสมบัติผู้ใต้ส่วนอิสรภาพประกอบด้วยผู้พิพากษาเป็นองค์คุณ ควรต้องปรับแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๙ ให้สอดคล้องกัน เนื่องจากมาตราดังกล่าวกำหนดองค์ประกอบผู้ใต้ส่วนอิสรภาพเฉพาะตำแหน่ง อัยการ

นายศุภกิจ แย้มประชา ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา ได้กล่าว ต่อที่ประชุมว่า หากบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ จะเป็นการบังคับให้ต้องเลือกผู้พิพากษามาเป็นองค์คุณ ผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ แต่ที่ประชุมเห็นครกกำหนดให้เป็นดุลพินิจของประธานศาลฎีกาในการตั้งคุณผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ

ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าว ต่อที่ประชุมว่า เหตุที่ตัดผู้พิพากษาออกจากคุณผู้ใต้ส่วนอิสรภาพเนื่องจากขัดหลักประมวลจริยธรรมของศาลใช่หรือไม่

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ตามประมวลจริยธรรมของศาล มีข้อยกเว้นหากมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะกำหนดให้ผู้พิพากษาดำเนินการได้ ก็ถือว่าไม่ขัดหลักประมวลจริยธรรมของศาล

นางชื่นสุมน นิวารวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า มาตรา ๕๐ หากกำหนดให้มีอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีอัยการแล้ว มาตรา ๔๙ ควรบัญญัติให้มีผู้พิพากษารองรับไว้ อย่างน้อยจำนวน ๑ คน ด้วย เพื่อรองรับหากประธานศาลฎีกาต้องการตั้งคุณผู้ใต้ส่วนอิสรภาพเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้

นายอนุรักษ์ สถาอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เสนอให้แยกคุณสมบัติผู้ใต้ส่วนอิสรภาพที่แต่งตั้งจากอธิบดีผู้พิพากษาและอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญหัวหน้าศาลทหารกลาง หรืออธิบดีอัยการคนละอนุมาตรา

ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ขอสอบถามผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมกรณีกำหนดให้รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี รวมถึงข้าราชการเกษียณอายุราชการด้วยหรือไม่

นายสมชาย แสวงการ โฆษณากรคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวให้ข้อมูลเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่า ผู้บัญชาการทหารบกกำหนดให้อยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษากำหนดให้อยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีผู้พิพากษาหากเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรืออธิบดีผู้พิพากษาภาคค้ำยังดำเนินการต่อไปได้ ๒ ปี ได้เลื่อนขึ้นเป็นผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาซึ่งเป็นตำแหน่งสูงกว่าอีก ๕ ปี สามารถเข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕๐ (๑) หากเกษียนในตำแหน่งไม่ครบ ๕ ปี จะไม่เข้าหลักเกณฑ์คุณสมบัติของผู้ใต้ส่วนอิสระ รวมถึงกรณีผู้พิพากษาอายุไม่เข้าหลักเกณฑ์เนื่องจากไม่ใช่ตำแหน่งหลัก

นายเข็มชัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากเป็นกรณีดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษามาแล้ว ๓ ปี ก่อนเป็นผู้พิพากษาอายุสิบ ๒ ปี บุคคลดังกล่าวมีคุณสมบัติตาม (๑) หรือไม่

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษามาแล้ว ๓ ปี ก่อนเป็นผู้พิพากษาอายุสิบ ๒ ปี นั้นไม่เข้าหลักเกณฑ์คุณสมบัติของผู้ใต้ส่วนอิสระ

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เมื่อกำหนดคุณสมบัติของผู้ใต้ส่วนอิสระกำหนดให้มีอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีอัยการ การปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณผู้ใต้ส่วนอิสระควรจะเป็นของศาลหรืออัยการ

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า การปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณผู้ใต้ส่วนอิสระควรเป็นศาล เนื่องจากแนวคิดเรื่องการใต้ส่วนของ ป.ป.ช. ถูกออกแบบมาให้ศาลเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ โดยกำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้ตั้งคณผู้ใต้ส่วนอิสระ ดังนั้น ฝ่ายเลขานุการศาลจะเป็นผู้ดำเนินการไม่ใช้อัยการ

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากบังคับให้ศาลกำหนดที่ฝ่ายเลขานุการคณผู้ใต้ส่วนอิสระ บทบัญญัติตามมาตรา ๔๙ ควรกำหนดให้มีผู้พิพากษาด้วยจำนวน ๑ คน

นายเข็มชัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้ตั้งข้อสังเกตกรณีการปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณผู้ใต้ส่วนอิสระไม่จำเป็นต้องบัญญัติว่าหน่วยงานใดกำหนดที่ฝ่ายเลขานุการหรือกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวไว้ เนื่องจากเป็นดุลพินิจของประธานศาลฎีกาที่จะตั้งบุคคลได้

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า แนวคิดการดำเนินคดี ป.ป.ช. เห็นว่าองค์กรอื่นมาดำเนินคดีของ ป.ป.ช. ไม่ได้ เนื่องจาก ป.ป.ช. เป็นองค์กรสูงสุดที่จะดำเนินคดีตำแหน่งทุกตำแหน่ง เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะมาดำเนินคดีของ ป.ป.ช. ได้ต้องเป็นศาลเท่านั้น เพื่อไม่ให้การทำงานของ ป.ป.ช. เกิดความลักลั่นกันขององค์กรในการดำเนินคดี

นายวินัย ดำรงค์คงคลุ กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา ได้กล่าวเสนอต่อที่ประชุมว่า องค์ประกอบของคณผู้ใต้ส่วนอิสระตามมาตรา ๔๙ ควรกำหนดให้มีตำแหน่งผู้พิพากษาอายุสิบหรือ อัยการอายุสิบ เคยดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีด้วย

นายเข็มชัย ชุติวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีองค์ประกอบของคณะกรรมการอิสระตามมาตรา ๔๙ กำหนดให้ผู้ใต้ส่วนอิสระหนึ่งคนที่จำเป็นต้องกำหนดไว้คืออธิบดี อัยการอาวุโสที่ดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าอธิบดีมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนั้น บุคคลอื่นที่อาจจะต้องเป็นผู้ใต้ส่วนอิสระได้ตามมาตรา ๕๐ ควรเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติระดับเดียวกันหรือไม่ ซึ่งหากตำแหน่งสุดท้ายเป็นตำแหน่งอาวุโสภายในภูมิภาคแล้วโดยศักยภาพแล้วควรให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ใต้ส่วนอิสระได้ ส่วนกรณีการท่านน้ำที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการอิสระ ควรกำหนดให้เป็นคุลพินิจของประธานศาลฎีกามีความเหมาะสมมากกว่า ประกอบกับข้อตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติคณาจารย์ให้เป็นผู้ใต้ส่วนอิสระของ อัยการตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ กำหนดตำแหน่งให้สอดคล้องกันเนื่องจากเป็นการปฏิบัติหน้าที่เหมือนกัน

ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีคุณสมบัติผู้ใต้ส่วนอิสระตาม (๑) หากกำหนดให้เป็นตำแหน่งอัยการอาวุโสสามารถเป็นผู้ใต้ส่วนอิสระได้ต้องดำรงตำแหน่งอธิบดีอัยการถือว่าเทียบเท่ามาแล้ว ๕ ปี แต่หากดำรงตำแหน่งอธิบดีอัยการหรือเทียบเท่าไม่ถึง ๕ ปี ให้ตำแหน่งอัยการอาวุโสเป็นผู้ใต้ส่วนอิสระไม่ได้

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กรณีมาตรา ๔๙ เป็นบทบัญญัติที่บังคับต้องมีคณาจารย์ใต้ส่วนอิสระต้องแต่งตั้งจากผู้แทนศาลและอัยการอย่างน้อย ๑ คน ส่วนมาตรา ๕๐ กำหนดให้เคยหรือไม่เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการก็ได้ ซึ่งกฎหมาย พ.ป.ช. กำหนดคุณสมบัติคณะกรรมการสรรหาผู้ใต้ส่วนอิสระไว้ว่า “ข้าราชการตุลาการ ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษาอย่างน้อยหนึ่งคน และอัยการที่ดำรงตำแหน่งอธิบดีไม่น้อยกว่าห้าปีอย่างน้อยหนึ่งคน”

นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ผู้ใต้ส่วนอิสระจะไม่รวมบุคคลที่ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีไม่ได้

พลโท อำนาจ ชูประทุม รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า การปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณาจารย์ใต้ส่วนอิสระกำหนดให้อัยการเป็นผู้ดำเนินงานเหมาะสมกว่า

ศาสตราจารย์พิเศษภารศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ประเด็นการกำหนดคุณสมบัติผู้ใต้ส่วนอิสระที่ประชุมมีความเห็นออกเป็น ๒ แนวทาง คือ ๑) ควรเพิ่มผู้พิพากษาเป็นคณาจารย์ใต้ส่วนอิสระหรือไม่ ซึ่งประเด็นดังกล่าวเห็นว่าไม่ควรตั้งผู้พิพากษาเป็นผู้ใต้ส่วนอิสระ เนื่องจากผู้ใต้ส่วนอิสระอยู่ในหมวดของคณะกรรมการ พ.ป.ช. ซึ่งใช้อำนาจได้ส่วนใหญ่ ๒) หากให้ผู้พิพากษาทำหน้าที่ต่อส่วนเรื่องอาชญากรรมให้เกิดข้อครหาได้ และ ๒) หากจำเป็นต้องแต่งตั้งผู้พิพากษาเป็นผู้ใต้ส่วนอิสระเห็นควรให้แต่งตั้งจากผู้พิพากษาที่เกียรติยศอาชญากรรมไปแล้วหรือไม่

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า การกำหนดคุณสมบัติของผู้ใต้ส่วนอิสรภาพนั่นมาบัญญัติไว้ในมาตราเดียวกันได้หรือไม่ โดยกำหนดให้มีผู้ใต้ส่วนอิสรภาพจำนวน ๗ คน ซึ่งจะแต่งตั้งบุคคลใดก็ได้นอกเหนือจากการตั้งอัยการ ๑ คน ทั้งนี้ ซึ่งกรณีดังกล่าวคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญตัดออก โดยให้เหตุผลว่าเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดข้อครหาว่าศาลพิจารณาสอบสวนและตัดสินคดีเอง

นายธรรมนูญ เรืองดิษฐ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า องค์คณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพมีอำนาจหน้าที่พิจารณาสอบสวนและกำหนดให้ผลการพิจารณาดังกล่าวถือเป็นที่สุด ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดให้มีผู้พิพากษาเป็นองค์คณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพด้วย

นายสมชาย แสวงการ โฆษกคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ขอเสนอให้กำหนดคุณสมบัติผู้ใต้ส่วนอิสรภาพตามมาตรา ๕๐ (๑) แต่งตั้งจากผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่น้อยกว่าอธิบดีผู้พิพากษานอกเหนือจากอธิบดีอัยการ และองค์ประกอบของผู้ใต้ส่วนอิสรภาพตามมาตรา ๔๙ กำหนดให้ประธานศาลฎีกาใช้คุลพินิจในการตั้งคณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ

นายไพรเจน โปเล้ม ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม ได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า การกำหนดให้ผู้พิพากษาเป็นตัวเลือกในองค์ประกอบของคณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพไม่เห็นด้วย จึงเสนอไม่ควรกำหนดให้ผู้พิพากษาเป็นผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ ทั้งนี้ การทำหน้าฝ่ายเลขานุการของคณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพเสนอให้อัยการเป็นผู้ทำหน้าที่ดังกล่าว

นายอนุรักษ์ ส่างอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ขอตั้งข้อสังเกตว่าหากที่ประชุมเห็นควรกำหนดให้ศาลทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ เสนอกำหนดให้ประธานศาลฎีกาควรตั้งคณะทำงานขึ้นใหม่ที่ไม่ใช่ฝ่ายแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ

นางชื่นสุนน นิวารวงศ์ กรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอ ไม่ได้มีการกำหนดให้ผู้พิพากษาอยู่ในองค์ประกอบของผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ ซึ่งในขั้นคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้สอบถามสำนักงานศาลยุติธรรมแล้วว่า เพราะเหตุใดจึงไม่ได้กำหนดไว้ และสำนักงานศาลยุติธรรมได้ชี้แจงว่า เพื่อไม่ให้เกิดข้อครหาเกี่ยวกับการใต้ส่วนและพิจารณาคดี คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ไม่ติดใจจึงเป็นที่มาว่า เพราะเหตุใดจึงไม่กำหนดให้มีผู้พิพากษาอยู่ในคณะผู้ใต้ส่วนอิสรภาพ

นายอนุรักษ์ ส่างอารีย์กุล รองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เสนอแก้ไขมาตรา ๕๐ (๑) ข้อความว่า “(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่า อธิบดี ผู้พิพากษาหรืออธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” โดยเห็นควรให้คงมาตรา ๔๙ ไว้ตามร่างเดิม

นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญเห็นควรกำหนดให้องค์ประกอบของคณะกรรมการผู้ใต้ส่วนอิสระกำหนดให้มีผู้พิพากษาไว้ในมาตรา ๕๐ เรื่องคุณสมบัติของผู้ใต้ส่วนอิสระ ในฐานะกรรมการวิสามัญเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็นให้ตัดมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ออก โดยให้เหตุผลว่าศาลไม่ต้องการให้เกิดข้อครหากรณีศาลทำหน้าที่สอบสวนและตัดสินคดีเอง

ต่อประเด็นดังกล่าว ศาสตราจารย์พิเศษกัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า เมื่อที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีความเห็นเป็น ๒ แนวทาง คือ ๑) เห็นควรกำหนดให้ผู้พิพากษาเป็นองค์คณะกรรมการผู้ใต้ส่วนอิสระ และ ๒) ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้ผู้พิพากษาเป็นองค์คณะกรรมการผู้ใต้ส่วนอิสระ ประธานคณะกรรมการวิสามัญจึงเสนอให้ลงมติในที่ประชุม ผลการลงคะแนนของกรรมการวิสามัญเสียงข้างมากเห็นชอบในการกำหนดให้ผู้พิพากษาเป็นองค์คณะกรรมการผู้ใต้ส่วนอิสระ

มติที่ประชุม

- เห็นควรแก้ไขมาตรา ๕๐ (๑) คุณสมบัติของคณะกรรมการผู้ใต้ส่วนอิสระ โดยกำหนดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๒ (๑) โดยกำหนดให้ผู้พิพากษาที่รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษามาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปีมีโอกาสได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ใต้ส่วนอิสระได้ ทั้งนี้ นายอธิคม อินทุภูติ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ในฐานะกรรมการวิสามัญเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็นในประเด็นเสนอให้ตัดมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ออก โดยให้เหตุผลว่าศาลไม่ต้องการให้เกิดข้อครหากรณีศาลทำหน้าที่สอบสวนและตัดสินคดีเอง โดยที่ประชุมเห็นควรแก้ไขมาตรา ๕๐ (๑) เป็นดังนี้

“(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดี อัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี”

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

- ไม่มี -

เมื่อได้เวลาพอสมควรแล้ว ศาสตราจารย์พิเศษกัทรศักดิ์ วรรณแสง ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวขออนุญาตเข้าร่วมประชุมทุกท่านแลกกล่าวปิดประชุม โดยนัดประชุมครั้งถัดไปในวันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการวิสามัญเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

ເລີກປະຫມວດຕາ ១៦.៣០ ນາພິກາ

นางธนิสร ยอดอินทร์ ນิติกรชำนาญการ ຜັດທະບົນທຶກກາປະໜຸມ
 นายณัฐชัย ເປັນປະເສົາ ຜູ້ຂ່າຍເລຂານຸກາຣາ ຕຽບ
 นายຮນຮູ້ ແສນແກ້ວ ຜູ້ບັນຄັບບັນຈາກລຸ່ມງານ
 ຄະນະກົມາຮົມກາວິສາມັນ ៦ ທານ
 ຝ່າຍເລຂານຸກາຮົມກາວິສາມັນ

ຄະນະກົມາຮົມກາວິສາມັນພິຈາຮນາຮ່າງພຣະຣາຊບັນຈຸຕີປະກອບຮູ້ຮົມນູ່ງວ່າດ້ວຍວິທີພິຈາຮນາ
 ດີເອງພື້ນຖານຂອງຜູ້ດຳຮັດຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງ ພ.ສ. ສການນິຕິບັນຈຸຕີແໜ່ງໜາຕີ ໄດ້ຮັບຮອງບັນທຶກກາປະໜຸມ
 ຄັ້ງທີ ៥/២៥៦០ ວັນຈັນທີ ១៨ ມິຖຸນາຍັນ ២៥៦០ ໃນກາປະໜຸມ ຄັ້ງທີ ៥/២៥៦០ ເມື່ອວັນຈັນທີ ២៦
 ມິຖຸນາຍັນ ២៥៦០

(ສາສຕຣາຈາຍພິເສຍກັທຣສັດී ວຽນແສງ)

ປະຮານຄະນະກົມາຮົມກາວິສາມັນ

ພິຈາຮນາຮ່າງພຣະຣາຊບັນຈຸຕີປະກອບຮູ້ຮົມນູ່ງ
 ວ່າດ້ວຍວິທີພິຈາຮນາດີເອງພື້ນຖານຂອງຜູ້ດຳຮັດຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງ ພ.ສ.
 ສການນິຕິບັນຈຸຕີແໜ່ງໜາຕີ